

ושהובאו בדחיפות לישראל, חולקו על פני כל הארץ. 100 מהם הגיעו לעיירת העולים אופקים. שם החליט מי שהחליט כי המקום הטוב ביותר להקים את מעברת המעונועים הוא בסמיכות לבית-הקברות המקומי.

וכך, אפשר לראות בעצם ימים אלה פעילות קדחתנית בבית-המנוחות של הייירה. טרקטורים חופרים תעלות, משאיות פורקות צינורות ופועלים עוסקים בעבודות במרץ רב. כל זה כדי להכין את התשתית שתשרת את שכונת המעונועים המוקמת והולכת בשכונת צמודה ביותר לבית-הקברות.

קשה לגלות מי הוא הגאון שהחליט למקם את שכונת העולים החדשה דווקא בצמוד לבית-הקברות באופקים, משום שכל הנוגעים בדבר מתנערים מאחריות ומטילים את האשמה איש על חברו. בכל אופן יש סמליות רבה בסמיכות מקום זה של שני המפעלים הציבוריים. וזה מהסיבה הפשוטה כי קרוב לוודאי שרק רוחות רפאים יתגוררו בעתיד הקרוב במעברת המעונועים. ספק אם אדם חי ונורמלי יכנס

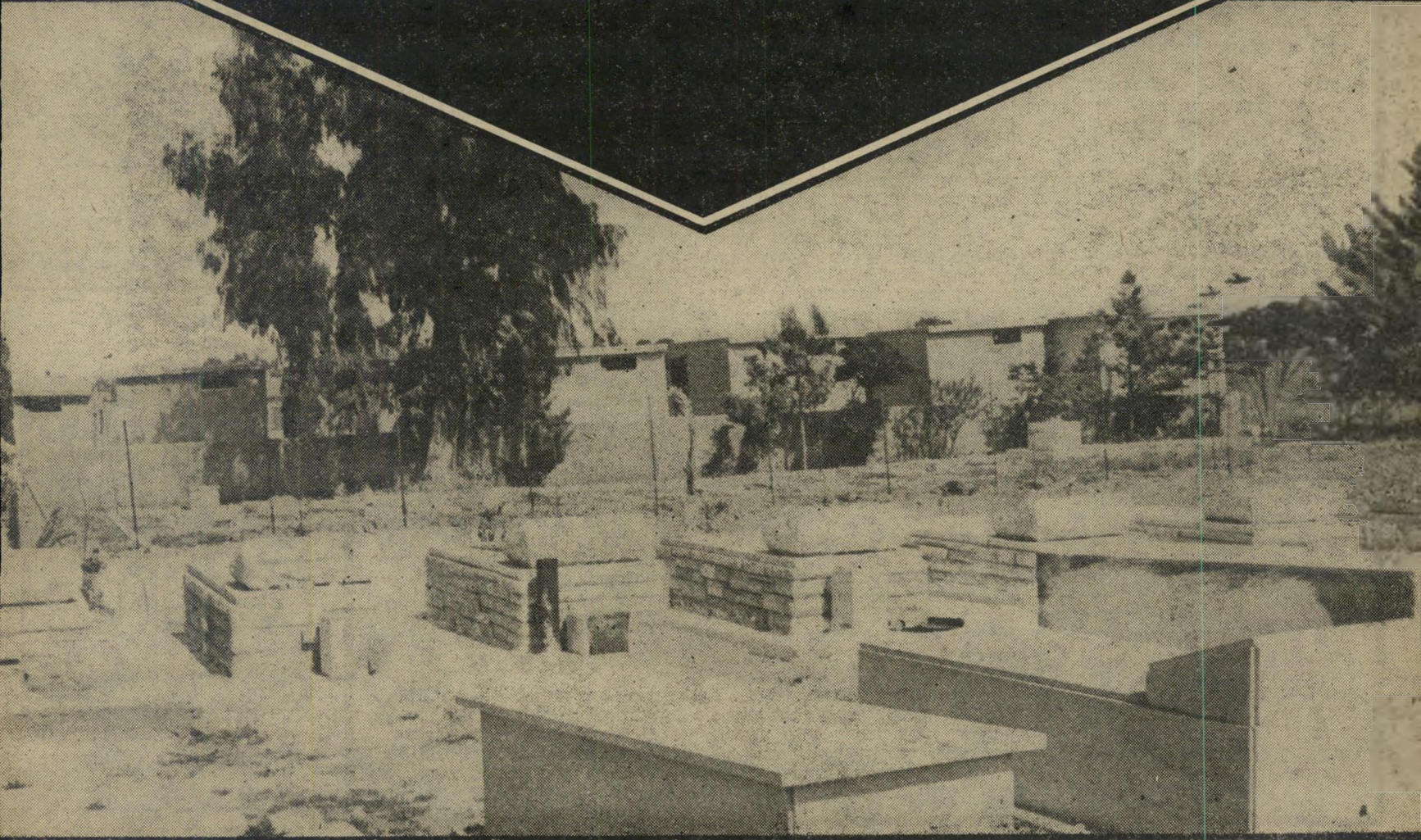
הממשלה ביזבזה כ־20 מיליון לירות בהרפתקה פנטסטית של רכישת קרונות גרר כדי לשכן בהם עולים - ועכשיו לא יודעים מה לעשות בהם ואת מי לשכן בתוכם!

בבית-הקברות שבעיירת העולים אופקים שבנגב, יש מקום למאה משרי פחות עולים. והכוונה היא לא למשפחות מתות, אלא למשפחות זרות. זה יכול להייעם כפדיחה מאקברית או כסיפור זוועה הלקוח מאחד מסרטי פרנקשטיין. אלא שמציאות השיכון בישראל עולה כנראה אפילו על מה שהמוה השטני ביותר יכול להמציא בסיפור האימים המפחיד ביותר.

זו עובדה. צמוד לגדר בית-הקברות — החדש יחסית — באופקים, הקים לאחרונה משרד-השיכון 100 מעונועים — הפתרון החדש למצוקת הדיור בישראל. המעונוע אינו אלא קראוואן — דירת מגורים על גלגלים, שבארצות מתקנות משמשת כקרונות מגורים המחובר למכונית והמשמש לטיורי לים ולסקיניקים. בישראל צריך המעונוע לשמש כדירת מעבר לעולים חדשים, עד אשר ימצא עבורם פתרון מגורים של קבע.

600 המעונועים שרכש משרד השיכון

שיכון בבית הקברות

בעיירת העולים אופקים הקים משרד-השיכון מעברת מעונועים ליד בית-הקברות